

ಅವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಗುರುತಿಸು.’ ನಾನು ಅಂಚೆಯಣಿನನ್ನು ಕಾಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾರೂ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರಿವು ನನಗೂ ಇತ್ತು.

★★★

ನಾನು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸತ್ಯವೋಂದರ ಬೆನ್ನು ಬಿಡ್ಡೆ. ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಮುಗ್ಧತೆಯನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ಬಿಡ್ಡಿಲಿ? ಯಾಕೆ ಜನ ಸಣ್ಣಪ್ಪಟಿಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನೇ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಂಡರು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಡ್ಡಾರೆ? ಯಾರ ತಪ್ಪ ಇದು?

ನನಗೆ ಥಟ್ಟನೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಆಗ ಕಾಲೇಜಿನ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಗೂ ಕಾಲೇಜಿನ ಲೆಕ್ಕರ್ ಅಿದ್ದ ನನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಗೂ ತಿಪ್ಪ ಮನಸ್ತಾವವಿದ್ದ ಕಾಲ. ಆಗೆಲ್ಲ ತಿಂಗಳಾನುಗಟ್ಟಲೇ ಅವನಿಗೆ ಸಂಭಳವೇ ಬರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ತೀರಾ ಶಿಷ್ಟನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಆದರೂ, ಏನೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲ್ಲ. ನನಗೂ ಅಂಥ ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡು ಕೆಂಪಿಸಿ ಕಳವಳ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ, ನನ್ನ ಕಚೇರಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವ್ಯೇ ಒಂದಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಶಾಸಕರೊಡನೆ ಈ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿದ್ದೆ. ತುಂಬಾ ಡಿಪ್ಪೆಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ದ್ವಾನೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅಂದೆ. ಹೌದಾ, ನಾನು ಮಾತಾತ್ಮಿಕಿನ ಬಿಡ್ಡ ಅಂದರು. ಅವರು ಏನು ಮಾತಾದಿರೆಯೇ ಏನೋ, ಕಾಲ ಕ್ರಮೇಣ ನನಗೂ ಆ ವಿಷಯ ಮರೆತೇ ಹೋಯ್ತು.

ಮುಂದೊಂದು ದಿನ, ಬಿಲವಂತವಾಗಿ ಇವರನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಿಪ್ಪೊರಿಗೆ ಹೋದೆ. ಯಾಕೇ ಎಲ್ಲರೂ ಮುಗುಂ ಆಗಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಕಡೆಗೂ ನನ್ನ ತಂಗಿಯಿಂದ ವಿಷಯ ಹೊರಗೆ ಬಂತು.

‘ನೀನು ರಾಜಾಗೆ ಹುಟ್ಟು ಹಿಡಿದಿದೆ, ಮೈ ಮೇಲಿನ ಬಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕೇಗಳನ್ನೇ ಎಂದ್ದುತ್ತೆ.’

ನಾನು ಕಾಳಜಿಯಿಂದ, ಒಟ್ಟೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದು, ಎಷ್ಟು ಅವಲಕ್ಷಣದ ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಅರಿವಾಯಿತು. ಏನೇ ಸಮಚಾರಿಯಿಂದಿರುತ್ತಿರು, ಯಾರೂ ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಿವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆಗಲೂ ನಾಗಣ್ಯ ದೇವರ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದು. ‘ಯಾಕೆ ಬೇಜಾರು ಮಾಡ್ಯುತ್ತಿಯ ಬಿಡು, ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಫಿ ಕುಡಿತ್ತಿರು’ ಅಂದ. ನಾನು ತಲೆಯಲ್ಲಾ ಡಿಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಬಿಡಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಬಿಡಿ ಕಾಫಿ ಹಿಡಿದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗೇ ಬಿಟ್ಟು.

‘ನೋಡು, ಎಂಥ ಅನಾಹತವಾಗಿದೆ. ನೀನು ಶಾಸಕರನ್ನೇ ಕೇಳು, ನಿಜವಾಗಲೂ ನಾನು ಹುಟ್ಟು ಹಿಡಿದಿದೆ ಅಂದೆನಾ ಸಾರಾ’ ಅಂತ. ಇವಳು ಹಲವು ಬಾರಿ ಹೇಳಿದಳು. ನಾನು ಇಡೀ ಪ್ರಕರಣವ್ಯೇ ದ್ವೇಷಿಸಿದೆ. ಎಮ್ಮೇ ಬಾರಿ ಶಾಸಕರಿಗೆ ಘೇರ್ನೋ ಮಾಡಿದನಾದರೂ ಅವರು ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಆಗೇ ತಿಪ್ಪೊರಿನ ಸಂಬಂಧಿಂದ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ದೂರವಾಗಿದ್ದೆ. ಈಗ ದ್ವೇಷಿಸಬಾಗೂ ದೂರವಾದೆ. ಎವೇ ಒಟ್ಟೆಯವನಾಗಿದ್ದರೂ, ನಾನು ಸೂಕ್ಷ್ಮಮತಿಯಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಅವಳು ಹೇಳಿದಂತೆ, ನಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಬಹಿಪೂರ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾ ಉಗ್ರವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಅದೇ ಉಗ್ರಿಗೆ ಆಫೀಸ್ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹೋದರೂ, ಮನಸ್ಯ ದಾರಿ ಕಡೆ ಅಟ್ಟಿ ತಪ್ಪಿಯೂ ನನ್ನ ಕಾರು ಹೊರಣ್ಣುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಒಂದು ಬಾರಿ ಅನಿರ್ದಿಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಬೆ ಬೇದಿಯಲ್ಲಿ ನಾಗಣ್ಯ ಕಂಡರೂ, ಧಿಮಾಕಿನಿಂದ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಯೋ ಏನೋ, ಅವನು ಮಾತನಾಡಿಸಲು ಎತ್ತಿದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೂ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದೆ.